Hundemagasinet

#1 - November 2024

Hund i hjemmet

En hund er, uanset racen, et væsen med et hjerte. Et stort hjerte.

Gadedyrs arbejde i den 3. verden

Rabies dræber hvert år mange hunde, men også mennesker.

SIDE 14

Hella Joof og Ellen Hillingsø:

Hundens bedste venner

INDHOLD

LEDER

Din guide til *livet* med hund

Kære læser
Velkommen til første udgave af Hundemagasinet.

Puk var hunden i mit barndomshjem, og var et 'gadekryds'. Puk gøede om natten, for Puk var en snu hund. På den måde lokkede Puk min far op af sengen for at lukke den ud, og så løb Puk ind og tog hans plads i sengen!

Mange danskere vælger at bo alene, derfor er hunden blevet en vigtig livsledsager.

Hundemagasinet udkommer med en ambition om at nå hele vejen rundt om det at leve livet med hund.

Hundemagasinet vil meget gerne modtage dine gode historier, råd og tips på info@hundemagasinet.com

Vi kvitterer dig og din hund med en goodie-bag.

Rigtig god læselyst.

Thomas Ryden
Ansv. chefredaktør

KOLOFON

Thomas Ryden
Ansv. chefredaktør
tr@hundemagasinet.com

Annoncer
annonce@hundemagasinet.com

Redaktion
info@hundemagasinet.com

Korrektur: Flemming Riedel

Forsidefoto: Sara Galbiati

Udgiver
Hundemagasinet/PDX clothing APS
Midtager 13
2605 Brøndby
CVR NR. 37 78 13 63

Tryk: JFM Trykkeri
Udkommer som annonceindstik

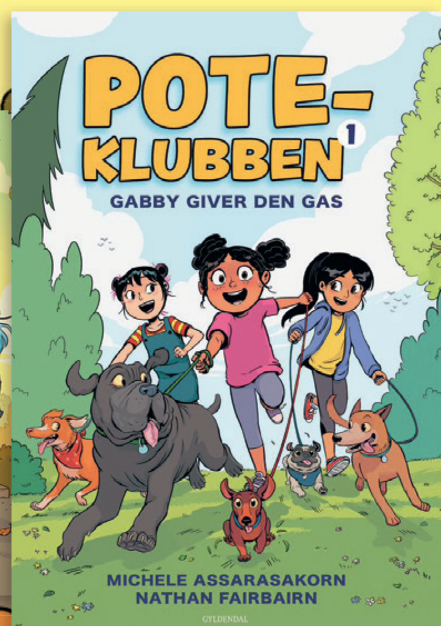

POTE-KLUBBEN

handler om venskab på trods af forskelligheder –
om forældre, skole og ikke mindst hunde i alle størrelser.

EN SKØN SERIE TIL DE 8–12-ÅRIGE

GYLDENDAL

Bomuldshunden

Coton de Tulear/Bichon Frisé/Malteser/Havanneser/Bolognese

TEKST LEA SKOV LINDBÆK **FOTO** PRESSEFOTO

En bomuldshund, også kendt som en Coton de Tulear, regnes ikke som fuldstændig allergivenlig, men de er ofte bedre for folk med allergi end mange andre racer. Deres pels fælder ikke meget, og de producerer mindre skæl, som er en af hovedårsagerne til allergiske reaktioner hos hundeejere.

Det er dog vigtigt at bemærke, at ingen hund er 100% allergivenlig, da allergener også kan findes i hundens spyt og hud. Hvis du eller nogen i din husstand er allergisk, er det en god idé at tilbringe tid sammen med racen for at se, hvordan kroppen reagerer, før man beslutter sig for at adoptere en bomuldshund.

Hvilke typer bomuldshunde findes der?
"Bomuldshund" refererer primært til Coton de Tulear, men der er flere hunderacer, der ofte kaldes "bomuldshunde" på grund af deres bløde, hvide pels, der minder om bomuld. Nogle af disse racer inkluderer:

Coton de Tulear:
Denne race stammer fra Madagaskar, og er den mest kendte "bomuldshund". Cotons er små, glade hunde med en blød og fluffy pels, som ikke fælder meget. De er kendt for at være meget sociale og knytte sig tæt til deres ejere.

Bichon Frisé:
En anden lille hunderace med blød, hvid pels. Bichon Frisé har en krøllet pels, der minder om bomuld. De er energiske, venlige og gode selskabshunde.

Malteser:
Den maltesiske hund er en lille race med lang, silkeagtig, hvid pels, der også kan minde om bomuld. De er kendt for deres ynde og tilknytning til deres ejere.

Bolognese:
Denne hunderace stammer fra Italien og har en fluffy, hvid pels, der ligner bomuld. Bolognese er rolige og loyale, hvilket gør dem til gode familiehunde.

Havanneser:
Havanneseren er en lille selskabshund, der stammer fra Cuba, og dens pels er silkeblød, men ikke helt så bomuldsagtig som f.eks. Coton de Tulear. Havannesere har ofte en længere, bølget pels der kræver regelmæssig pleje. Selvom havanneseren ikke officielt regnes som en "bomuldshund", har den nogle af de samme træk, som mange mennesker forbinder med de små, bløde selskabshunde, såsom deres venlige natur og bløde pels.

Selvom Coton de Tulear er den hund, der oftest forbindes med betegnelsen "bomuldshund", kan disse andre racer også opfattes som "bomuldsagtige" på grund af deres pelskvalitet.

Hvilken race er en bomuldshund?
En bomuldshund refererer specifikt til racen Coton de Tulear. Denne race stammer fra Madagaskar, og dens navn "Coton" betyder bomuld på fransk, hvilket henviser til dens bløde, bomuldsagtige pels. Coton de Tulear er en lille, venlig selskabshund, der er kendt for at have en fluffy, hvid pels, der ikke fælder meget, hvilket gør dem populære hos folk med allergi.

Selvom andre racer som Bichon Frisé og Malteser har lignende træk, er Coton de Tulear den officielle bomuldshund.

Hvad koster en bomuldshund?
Prisen på en bomuldshund (Coton de Tulear) kan variere afhængigt af flere faktorer, såsom opdrætter, hundens stamtavle, geografisk placering og eventuelle sundhedscertifikater. Typisk koster en bomuldshund mellem 15.000 og 25.000 danske kroner.

Her er nogle faktorer, der kan påvirke prisen:
Stamtavle: Hvalpe fra forældre med en velkendt og anerkendt stamtavle vil ofte være dyrere.

Opdrætter: Seriøse opdrættere, der fokuserer på sundhed, temperament og avl i overensstemmelse med racestandarder, vil typisk tage en højere pris.

Sundhedsundersøgelser: Hvalpe, der kommer med sundhedscertifikater, vaccinationer og sundhedsundersøgelser, vil ofte koste mere.

Efterspørgsel og geografisk placering: Priserne kan også variere afhængigt af, hvor i landet du køber hunden, og efterspørgslen på racen i det pågældende område.

Det er vigtigt at sikre, at du køber fra en ansvarlig opdrætter, som prioriterer hundenes sundhed og velfærd. Det kan også være en god idé at undersøge muligheden for at adoptere fra redningscentre, hvor prisen vil være lavere.

Bløde og fluffy
En Coton de Tulear (bomuldshund) er en lille hunderace med kompakte proportioner.

Bomuldshunde er kendt for deres bløde og fluffy pels samt deres venlige og livlige natur, men de forbliver små og lette, hvilket gør dem til ideelle selskabshunde til både lejligheder og huse.
Kan en bomuldshund være alene hjemme?
En bomuldshund (Coton de Tulear) kan godt være alene hjemme, men de er meget sociale hunde, der trives bedst, når de er sammen med deres ejere eller familie. De knytter sig tæt til deres mennesker og kan udvikle separationsangst, hvis de efterlades alene i længere perioder.

Hvis du arbejder mange timer væk fra hjemmet, kan det være en god idé at arrangere besøg af en hundepasser eller overveje en hundedagpleje.
Selvom bomuldshunde kan trænes til at være alene i visse perioder, bør de ikke være alene i mange timer dagligt, da det kan føre til adfærdsproblemer som stress og destruktiv adfærd.

Hvor gammel bliver en bomuldshund typisk?
En bomuldshund (Coton de Tulear) har typisk en forventet levetid på 14 til 16 år, men mange kan leve længere, afhængigt af deres helbred og livsstil. Nogle bomuldshunde er kendt for at blive op til 18 år eller mere med god pleje og regelmæssige dyrlægebesøg.

Hvor stammer navnet bomuldshund fra?
Navnet "bomuldshund" stammer fra den franske betegnelse Coton de Tulear, som refererer til både hunderacen og dens oprindelse. Her er en nærmere forklaring:

Coton: Dette ord betyder "bomuld" på fransk. Navnet refererer til hundens særlige, bløde og bomuldsagtige pels, der gør den unik og let genkendelig. Pelsen er fluffy og blød, hvilket giver hunden et karakteristisk udseende.

Tulear: Dette henviser til byen Tulear (eller Toliara) i Madagascar, hvor racen menes at have sin oprindelse. Coton de Tulear-hunde blev bragt til Madagaskar af skibe, der sejlede fra Frankrig, og de blev populære blandt den lokale aristokrati.

Samlet set betyder Coton de Tulear altså "bomulds-hund fra Tulear," hvilket beskriver både hundens udseende og dens geografiske oprindelse.

Fælder en bomuldshund meget?
Bomuldshunde (Coton de Tulear) er kendt for deres bløde, fluffy pels, men de fælder ikke meget i sammenligning med nogle andre racer.

Bomuldshunde fælder ikke meget, men de kræver regelmæssig pelspleje for at holde sig sunde og se godt ud. Du kan vælge mellem at tage dem til en hundefrisør eller pleje dem selv, afhængigt af dine præferencer og færdigheder.

En bomuldshund er et fremragende valg for førstegangsejere på grund af deres venlige, lette og træningsvillige natur. De kræver ikke overdreven motion, er nemme at tilpasse til forskellige boligsituationer, og de er generelt nemme at træne og passe. Deres sociale og kærlige personlighed gør dem til en ideel følgesvend, også for dem uden tidligere hundeerfaring.

Bomuldshund

10 facts om bomuldshunden

Oprindelse: Bomuldshunden stammer fra øen Madagaskar, hvor den blev avlet som selskabshund for aristokratiet. Den fik sit navn fra den bløde, bomuldsagtige pels, som minder om bomuld.

Størrelse: Denne race er lille og vejer typisk mellem 4-6 kg og har en højde på 23-30 cm, hvilket gør den ideel til lejlighedsliv.

Temperament: Bomuldshunde er kendt for deres venlige og legesyge natur. De er generelt glade, sociale og tilpasningsdygtige hunde, hvilket gør dem til gode familiehunde .

Pelspleje: Deres lange, bløde pels kræver regelmæssig pleje. Det anbefales at børste dem dagligt og klippe pelsen jævnligt for at undgå sammenfiltringer og hudproblemer.

Sundhed: Bomuldshunde er relativt sunde, men de kan være udsat for visse helbredsproblemer som knæskader og øjensygdomme. Regelmæssige dyrlægebesøg er vigtige for at overvåge deres helbred.

Aktivitetsniveau: De har et moderat aktivitetsniveau og nyder både leg og korte gåture. De er aktive, men kræver ikke overdreven motion.

Træning: Bomuldshunde er intelligente og lærenemme, men de kan også være en smule stædige. Positiv forstærkning fungerer bedst under træning.

Vokalisering: De er tilbøjelige til at gø, hvilket kan være en overvejelse for dem, der bor i lejligheder. Tidlig træning kan hjælpe med at minimere overdreven gøen.

Selskabshunde: Deres hovedformål er at være selskabshunde, og de trives i tæt kontakt med mennesker. De elsker at være en del af familien og deltage i daglige aktiviteter.

Børnevenlige: Bomuldshunde er generelt venlige over for børn og kan være gode legekammerater. De er legesyge og tålmodige, hvilket gør dem til en god familiehund.

Hund i hjemmet

Om en afgørende muskel, svenske øjne, skyld – plus det løse

TEKST HELLE SKOV WACHER **FOTO** JAY WENNINGTON

For mange er en hund den race, de lige præcis selv har. Hunde findes i alle aftapninger, små eller store hunde, racehunde, gadekryds, skødehunde, vagthunde, jagthunde, politihunde, blindehunde, som nu hedder servicehunde, narkohunde, you name it. Alle hunde er dejlige. Ligesom børn.

For os er en hund en labrador, og hvis vi havde haft pudler, ja, så havde det stadigvæk været en labrador.

En hund er, uanset racen, et væsen med et hjerte. Et stort hjerte. Og hvis vi skal hele hunden rundt, så er den også udstyret med fire ben, en hale og en snude. Selvfølgelig også med en mund, der kan spise kiks, og øjne, der kan tigge. Det er godt tænkt af Gud, at han/hun/hen udstyrede hunden med den der lille muskel, der gør, at de kan løfte øjenbrynene og på den måde udtrykke en dyb, dyb fortvivlelse, der aktiverer skyldcentret i alle mennesker. Ved dette løft af brynene sker der en aktivering af levator anguli oculi medialis-musklen i en hunds ansigt. Nogle mener, at det er en del af evolutionen. Vi er ret overbeviste om, at musklen er udviklet af vores hunde i forbindelse med, at de har gået til "Stakkels-stakkels-mig" og "Tigning" på hundeaftenskolen. På kurset lærer de at udtrykke nogle meget bestemte følelser via grimasser og mimik: "Mig er der ingen, der elsker", "Jeg får jo aldrig noget at spise" eller "Jeg er lille og ensom" eller bare "Kiks".

Den lille rynke, som musklen kan lave, går lige i hjertet

Først gør hunden sine ører helt flade, det gælder også stritørede hunde. Herefter begynder hunden at arbejde intenst med sit blik. Hundens blik er det vigtigste i stakkels-stakkels-mig, og det kaldes også Southern Hemisphere Eyes eller bare svenske øjne. Hunden skaber en på ryggen liggende nymåne nederst i sine øjne. Det giver et meget melankolsk udtryk, sørgelige og søde øjne, der aktiverer en kæmpe kærlighed i mennesker, men også skyld. Så når et menneske ser ind i disse øjne, kommer det uvilkårligt til at udbryde: "Åhhh stakkels, stakkels dig!" og så farer mennesket fluks hen til kikseskuffen eller dropper at gå på arbejde og bliver hjemme og leger pind hele dagen.

Det evige arbejde med empatien

Når vi er ved en hunds blik, er der også hunde, der har mere feisty, krævende øjne, sådan: "Hvad laver du?-øjne" som vores veninde Line K's legendariske puddel, Basse, og sådan nogle øjne får én op på lakridserne. Men den slags øjne har en labrador ikke. Labradorer har den effekt, at hver gang de kigger på én, så mærker man lige efter, om der er nogen, man skal ringe og sige undskyld til. "Er der noget, jeg har gjort forkert? Har jeg sprunget over, hvor gærdet er lavest?" Selvfølgelig vil øjnene gerne have kiks, men de fremkalder først og fremmest kys og kærlighed. Det er øjne, der aktiverer alt det inde i én, som man skal have bearbejdet. Hullet i sjælen, det indre barns indre sult. Kort sagt: Labradorøjne tvinger én til det evige arbejde med empatien.

Helt overordnet gælder det, at du får den hund, du skaber. Hvis du bygger den op med kærlighed, kys og klap, så har du en hund, der altid vil logre med halen og være samarbejdsvillig. Og her skal man være meget opmærksom på, hvor man får hunden fra.

Sørg for, at det er en ordentlig opdrætter eller bare nogle ordentlige mennesker, hvis det ikke er en racehund. Hvalpene skal være minimum otte uger, men ti er bedre, ja, nogen siger at 12 uger er bedst. Man kan også få en voksen hund, som er blevet tilovers i forbindelse med en skilsmisse eller flytning, eller fordi nogen udviklede pludselig allergi og står med en sød hund, som mangler et nyt hjem. Det er slet ikke nogen dårlig løsning at få sig en renlig velopdragen hund, hvis man ikke selv skal være den store pædagog.

Nogle møder også en hund med tre ben og ét øje ude foran et hotel på en rejse til Argentina, og de bliver grebet af pludselig omsorg og godhed og vil redde hunden og adoptere den og tage den med til Danmark. Og det kan sagtens være det rigtige. Men mærk lige efter, for er det for din egen eller hundens skyld? Den hund kan sagtens have et godt hundeliv. Den lever måske et lunt sted bag en restaurant, spiser madrester og får klap af nogle turister og har det i grunden ganske godt. Det er et hundeliv, nuvel, men den har masser af frihed og hundevenner i Buenos Aires, men så kommer du brasende med din danske middelklasse nåh-din-stakkel-tænkning og flytter den. Måske er det ikke hundens behov. Den skal transporteres i en lille kasse og være i karantæne i en evighed, før den kan komme hjem til dig på Østerbro, hvor du kan vise den frem og fortælle, hvad den har stået dig i før skat. Og mange vil klappe og synes, du er dyreven. Men er det en god idé? Eller føles det bare godt?

Der er én eneste grund til, at vi får hund, og det er for vores egen skyld. Ligesom når vi får børn. Det er også for vores egen skyld. Så man skal tænke sig rigtig godt om, inden man får hund. Og børn.

Labradoren

TEKST LEA SKOV LINDBÆK **FOTO** PRESSEFOTO

Labradorer er kendt som fremragende familiehunde. De er populære pga. deres venlige, kærlige natur, hvilket gør dem velegnede til familier med børn og andre kæledyr.

Det er dog vigtigt at huske på, at labradorer kræver regelmæssig motion og mental stimulering, da de kan blive kede af det og destruktive, hvis de ikke får nok aktivitet. Men med den rette træning og pleje kan de være en vidunderlig tilføjelse til enhver familie.

Hvis du leder efter en hund, der er mere allergivenlig, kan du overveje racer som pudler eller Bichon Frises, som har en mindre tendens til at fælde og producere færre allergener. Det er også en god idé at tilbringe tid med en hund, før du beslutter dig for at købe den for at se, hvordan din krop reagerer.

Er labrador en god jagthund?

Ja, labradorer er fremragende jagthunde og har i mange år været en af de mest populære racer til jagt, især i forbindelse med fuglejagt som andejagt. De er avlet til at være apportører, hvilket betyder, at de er dygtige til at hente nedlagte fugle og bytte uden at beskadige dem, men kan også bruges til andre former for jagt, afhængig af træningen. De er alsidige og kan tilpasse sig forskellige terræner og jagtformer, hvilket gør dem til en populær race blandt jægere.

Er en labrador en farlig hund?

Generelt betragtes en labrador ikke som en farlig hund. Labradorer er kendt for deres venlige, sociale og blide temperament, hvilket gør dem til en af de mest populære racer verden over, både som familiehunde og servicehunde. Deres natur er normalt meget tolerant, og de er sjældent aggressive.

Dog kan enhver hund, uanset race, blive farlig under visse omstændigheder.

Med den rette pleje, opmærksomhed og træning er labradorer normalt meget sikre, venlige og pålidelige hunde. Det er dog altid vigtigt at huske, at ansvaret for en hunds adfærd ligger hos ejeren, der skal sørge for korrekt opdragelse og træning.

Er labrador og labrador retriever samme hund?

Ja, labrador og labrador retriever er den samme hunderace. Det fulde navn på racen er labrador retriever, men de omtales ofte blot som "labrador" i daglig tale. Ordet "retriever" henviser til deres oprindelige funktion som jagthunde, hvor de blev avlet til at apportere eller hente bytte, især fugle, uden at beskadige dem.

Der er ingen forskel mellem de to betegnelser, så uanset om du siger "labrador" eller "labrador retriever," refererer det til den samme hunderace.

Hvad koster en labrador hvalp?

Prisen på en labradorhvalp kan variere afhængigt af flere faktorer, såsom avlerens omdømme, hvalpens stamtavle, geografisk placering og om hvalpen er opdrættet til udstilling, jagt eller som familiehund. Prisen for en labradorhvalp fra en velrenommeret og ansvarlig avler ligger typisk mellem 10.000 og 20.000 DKK.

Hvilken farve labrador er mest populær?

De tre mest almindelige farver for labradorer er gul, sort og chokolade (brun), og populariteten af farverne kan variere afhængigt af region og personlige præferencer. Den sorte labrador er også populær i konkurrencer og udstillinger.

Selvom sort historisk har været mest populær, er der ingen "rigtig" farve, når det kommer til, hvad der gør en god labrador. Valget af farve er primært et spørgsmål om personlig præference, da temperamentet og karaktertrækkene hos labradorer normalt er konsistente på tværs af farverne.

Hvor mange labrador findes i Danmark?

Det anslås, at der findes omkring 50.000-60.000 labradorer i Danmark, hvilket gør racen til en af de mest populære hunderacer i landet. Labradorer har i mange år været en foretrukken race blandt danske familier, jægere og som servicehunde, hvilket er en stor del af forklaringen på deres høje antal.

Den nøjagtige opgørelse over antallet af labradorer kan variere, da ikke alle hunde er registreret hos Dansk Kennel Klub (DKK), og nogle hunde er registreret hos andre organisationer eller slet ikke registreret.

Hvilket land stammer labrador oprindelig fra?

Labradoren stammer oprindeligt fra Newfoundland og Labrador-regionen i det nuværende Canada. Racen udviklede sig fra hunde, der blev brugt af fiskere i det 18. og 19. århundrede til at hjælpe med at trække net og hente fisk, der slap væk fra linjerne. Disse hunde blev kendt som St. John's hunde eller Newfoundlands hunde.

Den moderne labrador, som vi kender i dag, blev dog forfinet i Storbritannien, hvor engelske aristokrater importerede disse hunde fra Newfoundland i begyndelsen af 1800-tallet.

De engelske opdrættere forædlede racen yderligere til den dygtige jagt- og apporteringshund, vi kender i dag.

Så mens racens oprindelse ligger i Canada, er den form og standard, vi kender nu som labrador retriever, udviklet i Storbritannien.

Hvordan er en labrador?

En labrador er kendt for at være en energisk, venlig og intelligent hund, hvilket gør den velegnet som familiehund, jagthund, servicehund og arbejdshund.

Samlet set er labradorer en kombination af høj intelligens, venlighed og aktivitetsniveau, der gør dem til alsidige og pålidelige hunde for mange forskellige formål og familiekonstellationer.

Hvorfor er en labrador altid sulten?

Labradorer har ry for altid at være sultne og have en stor appetit. Dette skyldes en kombination af genetiske, biologiske og adfærdsmæssige faktorer.

Selvom det kan være svært at modstå en labradors tiggende øjne, er det vigtigt for deres sundhed at holde kontrol over deres kost og vægt.

Hvordan træner man en labrador?

Træning af en labrador er en vigtig del af at sikre, at hunden bliver velopdragen og glad. Labradors er kendt for at være intelligente, energiske og villige til at lære, hvilket gør dem relativt nemme at træne, hvis det gøres korrekt. Her er en trinvis vejledning til at træne en labrador:

1. Start tidligt - Begynd træningen så tidligt som muligt, ideelt set, når hvalpen er omkring 8-10 uger gammel. Tidlig socialisering og grundlæggende lydighedstræning hjælper med at forebygge adfærdsproblemer senere i livet.

2. Positiv forstærkning - Labradors reagerer meget godt på positiv forstærkning, hvor de belønnes for god opførsel. Brug godbidder, ros eller legetøj som belønning, når de udfører det ønskede. Undgå straf, da det kan føre til frygt og negativ adfærd.

3. Grundlæggende lydighedskommandoer - Start med at lære din labrador de mest basale kommandoer.

Disse udgør fundamentet for videre træning:

"Sit" (Sæt dig): Hold en godbid over hundens hoved og sig "sit," mens du langsomt bevæger hånden tilbage. Når hunden automatisk sætter sig ned, belønnes den.

"Down" (Læg dig): Når hunden sidder, træk en godbid langsomt ned til gulvet foran den og sig "down". Når hunden lægger sig ned, beløn den.

"Stay" (Bliv): Når hunden sidder eller ligger ned, sig "stay" og træd nogle skridt tilbage. Hvis hunden bliver, beløn den med ros eller en godbid.

"Come" (Kom): Dette er en vigtig kommando for sikkerheden. Sig "come" eller "her" og ros hunden, når den kommer til dig, uanset om den er langsom eller hurtig.

4. Husrenhedstræning - Vær konsekvent med at tage hvalpen ud til samme sted på bestemte tidspunkter, som lige efter måltider, hvile og leg. Ros hunden, når den gør det rigtige, og vær tålmodig med uheld.

5. Socialisering - Socialisering er afgørende for en velfungerende labrador. Introducer hunden til forskellige mennesker, hunde og miljøer. Dette hjælper med at gøre hunden mere selvsikker og mindre tilbøjelig til at være nervøs eller aggressiv over for nye oplevelser.

6. Træn korte, hyppige sessioner - Labradors har en relativt kort opmærksomhedsspænd, især som hvalpe. Træn i korte sessioner på 10-15 minutter et par gange om dagen. Hold træningen sjov og varieret for at undgå kedsomhed.

7. Gå i snor - Det er vigtigt at lære din labrador at gå i snor uden at trække. Brug en belønning for at holde hundens opmærksomhed tæt på dig og sig "heel" (plads) eller et andet ord, når den går roligt ved din side. Hvis hunden trækker, stop med at gå, og vent, indtil den kommer tilbage til dig, før du fortsætter.

8. Masser af motion og mental stimulering - Labradors er en aktiv race, der har brug for regelmæssig motion og mental stimulering for at undgå kedsomhed, som kan føre til destruktiv adfærd. Daglige gåture, svømning, apportleg og interaktive legetøjsaktiviteter er gode måder at holde dem aktive på.

9. Konsekvens og tålmodighed - Vær konsekvent i dine kommandoer og forventninger. Træning kan tage tid, og det er vigtigt at være tålmodig og ikke forvente perfekt opførsel med det samme. Labradors lærer hurtigt, men de har også brug for struktur og forudsigelighed.

10. Avanceret træning - Når din labrador har lært de grund-

læggende kommandoer, kan du begynde at arbejde på mere avanceret træning, som apporttræning (hvilket de elsker), søgning eller endda agility. Labradors elsker udfordringer, og avanceret træning vil holde dem mentalt stimulerede.

11. Problemløsning - Hvis du oplever problemer som overdrevet gøen, tyggen på møbler, eller separationangst, skal du adressere det tidligt. Ignorer dårlig adfærd (når det er muligt) og omdiriger deres energi til noget positivt, såsom et legetøj eller kommando.

Med en struktureret, konsekvent og positiv tilgang kan en labrador trænes til at blive en lydig, glad og velfungerende hund. Træning er også en god måde at styrke båndet mellem dig og din hund!

Fælder en labrador meget?
Ja, labradorer fælder en del, især i visse perioder af året. De har en dobbeltpels, hvilket betyder, at de har en blød og isolerende underpels samt en vandafvisende overpels. Denne dobbelte pels hjælper dem med at tilpasse sig forskellige klimaer, men det betyder også, at de fælder regelmæssigt.
For at håndtere fældningen og holde din labradors pels sund, er regelmæssig pelspleje vigtig.

Er en labrador en god vagthund?
Nej, en labrador er generelt ikke en god vagthund. Selvom de er loyale og beskyttende over for deres familie, har de en tendens til at være for venlige og sociale til at fungere som effektive vagthunde.

Labradorer er fremragende som familiehunde og selskabshunde, men hvis du leder efter en hund, der specifikt kan beskytte dit hjem og handle som en vagthund, er labradoren sandsynligvis ikke det bedste valg. De vil være bedre som ledsagere og sociale medlemmer af familien.

Er en labrador en god førstegangshund?
Ja, en labrador er generelt en fremragende førstegangshund. De er kendt for deres venlige, loyale og samarbejdsvillige natur, hvilket gør dem velegnede til ejere uden meget erfaring med hunde.

Sammenfattende er labradorer meget tilpasningsdygtige, venlige og intelligente hunde, der er ideelle for førstegangsejere, så længe man er klar til at tage sig af deres behov for motion, træning og pelspleje. De er fantastiske familiehunde, der hurtigt bliver en elsket del af hjemmet.

En labrador kan godt være alene hjemme, men det kræver tid og træning at sikre, at den føler sig tryg og ikke bliver stresset eller keder sig. Regelmæssig motion, mental stimulering og en gradvis tilvænning til at være alene er nøglen til succes.

Kan man have en labrador i en lejlighed?
Ja, det er muligt at have en labrador i en lejlighed, men det kræver en del opmærksomhed på motion og mental stimulering for at sikre, at hunden trives. Labradors er aktive hunde, der har brug for meget fysisk aktivitet og stimulation, så ejere i lejligheder skal være dedikerede til at give dem nok motion dagligt.

Hvordan er en labradors lugtesans?
En labradors lugtesans er exceptionelt god og rangerer blandt de bedste i hundeverdenen. Faktisk anses labradorer for at være blandt de mest effektive hunderacer, når det kommer til lugtesans.

Hvor meget motion kræver en labrador dagligt?
En labrador kræver minimum 1-2 timers motion dagligt for at holde sig sund og tilfreds. De er en aktiv og energisk race, der trives med både fysisk aktivitet og mental stimulering.

Hvor meget gør en labrador?
Labradorer er generelt moderate til højtgående hunde, og deres gøen kan variere afhængigt af flere faktorer, herunder individuelle personligheder, miljø og træning. Her er nogle punkter om, hvordan og hvorfor labradorer gør.
Nogle labradorer kan gø mere under specifikke omstændigheder, som f.eks. når de ser andre hunde, når de er alene hjemme, eller når de hører lyde, de ikke kan identificere. Dette kan også afhænge af, om hunden har været socialiseret korrekt.
Sammenfattende gør labradorer, men de gør generelt ikke særlig meget. Med korrekt træning og tilstrækkelig motion kan du minimere overdreven gøen og sikre, at din labrador er en glad og velafbalanceret hund.

Labrador
10 facts om labradoren

Oprindelse: Labradoren stammer fra Newfoundland i Canada, hvor de oprindeligt blev brugt af fiskere til at hjælpe med at trække net op og hente fisk.

Populær race: Labradoren er en af de mest populære hunderacer i verden, og den har været den mest populære race i Danmark i mange år.

Temperament: Labradoren er kendt for sin venlige og kærlige natur. De er sociale hunde, der generelt kommer godt ud af det med mennesker og andre dyr, hvilket gør dem til gode familiehunde.

Intelligens: De er meget intelligente og lette at træne. Labradorer bruges ofte som servicehunde, førerhunde og i politiarbejde på grund af deres evne til at lære hurtigt.

Aktivitetsniveau: Labradorer er energiske hunde, der kræver meget motion og stimulering. De elsker at løbe, lege og svømme, så daglige gåture og leg er nødvendige.

Sundhed: Labradorer har en tendens til at være udsat for overvægt, hvilket kan føre til sundhedsproblemer som hofteledsdysplasi og diabetes. Det er vigtigt at opretholde en sund kost og regelmæssig motion.

Pelspleje: De har en kort, vandafvisende pels, der kræver minimal pleje. Dog fælder de moderat, især i forår og efterår, så regelmæssig børstning anbefales.

Lydighed: Labradorer er generelt meget lydige og reagerer godt på hundetræning, hvilket gør dem til gode kandidater for lydighedstræning og hundesport.

Familievenlig: De er tålmodige og venlige over for børn, hvilket gør dem til en ideel familiehund. Labradorer elsker at være en del af familien og deltage i aktiviteter.

Legesyg: Labradorer er legesyge og elsker interaktivt legetøj. De nyder at apportere og lege med bold, så det er vigtigt at give dem muligheder for leg og stimulering.

Gadedyrs arbejde i den 3. verden

TEKST OG FOTO MOGENS HANSEN

I det meste af verden er der gadehunde og – katte. Ja, man skal ikke længere ned end Sydeuropa, før man ser løse hunde og katte mange steder. Som turister ser vi dem typisk på stranden og på gaden ved restauranter og cafeer, og mange af dem lever et kort og hårdt liv. En stor del af dem har også hudproblemer og mange infektionssygdomme, hvoraf nogle af dem kan smitte til mennesker. Her er en af de mest frygtede sygdomme hundegalskab, også kaldet rabies.

Rabies dræber hvert år mange hunde, men også mennesker. Således regner man officielt med, at ca. 40.000 mennesker om året, men da langt de fleste dødsfald er i Indien, og der især på landet ikke er system med registreringen, så regner man med, at det uofficielle tal er mange gange højere.

Da rabies overføres med hundebid i næsten 100 % af tilfældene, og børn oftest er ofrene for hundebid, så er desværre den største andel af dødsfaldene børn.

I mange år var det aflivninger af hundene, som man brugte for at nedsætte mængden af rabiestilfælde. Her brugte man barbariske metoder som glasskår i maden, hængning, elektricitet, kvælning, drukning, samt giften stryknin, som medfører død under store pinsler.

Men intet hjalp. Der kom flere og flere hunde på trods af massive aflivningskampagner.

I slutningen af sidste århundrede begyndte man på neutraliseringskampagner for at nedsætte mængden af hunde. Kastration og sterilisation samt vaccination af hundene har hjulpet væsentligt på mængden af hunde i den 3. verden med en meget markant nedgang i mængden af rabiestilfælde og hundebid.

Men hvorfor virker det?

Man har fundet frem til, at den eneste måde at begrænse antallet af gadehunde og rabiestilfælde er ved at neutralisere og vaccinere ca. 75 % af hundene i et givet område. Disse hunde vil så sørge for, at der ikke er "plads" til andre hunde i området, hverken fodermæssigt eller pladsmæssigt. Hvis man bare fjerner hundene fra området, enten ved at aflive, adoptere eller spise dem, så giver man plads til ca. 1,3 hund mere. Og gennem nogle få generationer vil mængden af hunde være høj igen.

Foreningen Dyrlæger uden Grænser

I Foreningen Dyrlæger uden Grænser har vi siden 1999 arbejdet tæt sammen med mange organisationer i Asien, Indien, Afrika, Europa samt Mellemamerika, og dermed været med til at hjælpe utallige hunde, katte og andre gadedyr. Og dermed også hjulpet lokalbefolkningen ved at reducere rabies, hundebid, støj og trafikuheld, som er en konsekvens af mange gadedyr.

Vores formand, dyrlæge Mogens Hansen fra Helsingør var med til at starte projekter tilbage i 1999, og han har arrangeret, koordineret og selv deltaget i ca. 15 gadehundeprojekter i Europa, Indien og Thailand. Her har Mogens og hans hold af mange dyrlæger og veterinærsygeplejersker fra hele Skandinavien neutraliseret, vaccineret og behandlet mere end 10.000 hunde og katte.

Mogens var med til at stifte Dyrenes SOS tilbage i 2006, men i 2017 blev navnet ændret til Foreningen Dyrlæge uden Grænser (Vets without Borders Denmark)

Foreningen består i dag af en lille, men dedikeret bestyrelse, som bruger en stor del af deres fritid på dette arbejde.

Får I løn for arbejdet?

Alle de frivillige betaler selv alle udgifter såsom rejse, ophold, mad og tabt arbejdsfortjeneste.

Men der er brug for hjælp til projekterne, da der skal bruges udstyr, medicin, vacciner o.l. Så derfor kan du hjælpe ved at indbetale et beløb til vores mange projekter.

1 Sød gadehund i bjergene i 3500 meters højde ved byen Leh i det nordligste Indie.

2 Tibetansk munk med sin hund i Dharamsala i Indien.

3 Indisk dreng med sin hund i Bihar provinsen i det østlige Indien.

4 Træt hund efter operation i Dharamsala.

5 Gadehund i Delhi i Indien.

6 Tibetansk munkedreng i Dharamsala, byen hvor H.H. Dalai Lama bor.

7 Thailandske munke i et tempel i nærheden af Bangkok. Læg mærke til farveforskellen i klædedragterne fra tibetanske munke.

8 Vesterlandsk nonne vil ikke se vores svenske dyrlæge operere hendes hund.

9 2 søde gadekatte fra spansk internat

10 Tibetansk ung mand med sin lille trætte hund i Dharamsala, der venter på at indlevere den til operation.

11 Dyrlæge igang med en operation udenfor.

Vil du hjælpe med dette arbejde?

Du kan donere et beløb samt melde dig ind på vores hjemmeside, hvor du også kan læse mere om alle vores projekter!

www.fdug.dk
Mobilepay : 611 21

Hundens bedste venner

Ligesom tusindvis af andre elsker Hella Joof og Ellen Hillingsø hunde. De er kvinderne bag Hundens bog – et kærlighedsevangelium, som er deres hyldest til menneskets bedste ven. En morsom, kærlig og bedrevidende indføring i tilværelsen med hund.

TEKST HELLE SKOV WACHER **FOTO** SARA GALBIATI

De tabte tidligt (Ellen) og sent (Hella) deres hjerter til menneskets firbenede følgesvende, og som hundemennesker kan de selvfølgelig ikke forestille sig et liv uden labrador, hår i maden og på tøjet, samt et generelt svineri og manglende konsekvens i deres ellers så pæne hjem. Vi mødte dem til en snak om glæden ved at have hund og deres kærlighedsevangelium til de firbenede.

Hvordan opstod idéen til Hundens bog?
Hella Joof: Ellen fik ideen og spurgte mig, og jeg råbte JA både på sms og med munden. Det var den bedste ide længe.

Ellen Hillingsø: Ja, og vi ville også gerne give et kærligt og humoristisk indblik i, hvad det vil sige at være hundeejer. Fra de små dagligdags oplevelser til de store øjeblikke af ubetinget kærlighed.

Hvad er det bedste ved at have hund?
Hella Joof: Det bedste er at se sin hund i øjnene. Og når den ligger på mine fødder og snorker, mens jeg strikker. Når man trænger til et skud kærlighed, så skal man bare røre ved sin hund. Kærligheden strømmer via osmose ind i ens celler. Hunde er noget af det mest udvidende og afvæbnende i et menneskes liv, fordi de altid siger ja. En hund siger aldrig nej. De har masser af lyst. De skal ikke lige tænke over det.

Ellen Hillingsø: Det er al den dejlige kærlighed, man får fra hunden. Jeg har to hunde, så jeg får dobbelt op, og det er så skønt. Når man ser sin hund i øjnene, får man en indsprøjtning, en microdose af ubetinget kærlighed. Nej, nærmere en macrodose. Og så ved man, at alt nok skal gå lige nu. Og resten ordner vi i morgen.

Hvad er det værste ved at have hund?
Hella Joof: Når Darwin har trådt i sin egen lort. Eller har et græsstrå med bummelum hængene ud af nummi. Men det er billigt sluppet.

Ellen Hillingsø: Hundelort det er altså MEGET ulækkert, MEGET. Ligesom man har pusletaske med til en baby, SKAL man have hundeposer i lommen, når man bevæger sig ud i verden, sådan foreskriver hundeloven. Som hundeejer ejer man jo også alt, hvad der kommer UD af hunden.

Hvem skal læse bogen?
Hella Joof: Den er til alle: Hundeejere, kommende hundeejere, tidligere hundeejere, som er between dogs. Og til katteejere og hundehadere. Vi må jo kunne finde en løsning...

Ellen Hillingsø: Ja, bogen er også til dem der ikke kan lide hunde. Ved at læse vores bog vil de forstå, at deres manglende kærlighed til hunde beror på en misforståelse. Hunde er jo kærlighed på ben, og hvem kan ikke godt lide kærlighed?

Hvad håber I, at læserne tager med sig fra bogen?
Hella Joof: Vi håber, at læserne får et smil på læben og måske lærer noget nyt om deres firbenede venner. Og vigtigst af alt, at de føler sig set og forstået som hundeejere.

Ellen Hillingsø: Ja, og at de bliver mindet om, hvor meget glæde og kærlighed en hund kan bringe ind i ens liv. Hunde er virkelig menneskets bedste ven, og det er noget, vi gerne vil fejre med denne bog.

Med andre ord: På med hundesnoren og tag med Hella og Ellen ud på en lang gåtur, hvor du undervejs kan læse om lorte-reglen, hunde i sengen, kalket afføring, tigning, svenske øjne, hundeterapi, dykke ned i brevkasser for hunde og mennesker, synge hundesange og læse digte og fortællinger om nogle af de mange hunde i vores kulturhistorie. Fyldt med humor, kærlighed og praktiske råd, er det en bog, der vil få dig til at grine og måske endda fælde en lille tåre.

"Denne bog er til jer, der ligesom os elsker hunde. Eller blot elsker hund. I ental. Måske elsker du kun din egen hund, og det er helt okay. Hundekærligheden medfører nemlig pø om pø, at man pludselig synes, at andre hunde – tilhørende racer, man tidligere var bange for – har et blidt, godmodigt udtryk i hundeøjnene. For de ligner hinanden, hundene, på blikket, hvis man kigger længe nok."

Hundens bog – et kærlighedsevangelium
276 sider, vejl. pris: kr. 249,95

Om forfatterne:
Hella Joof (f. 1962) og Ellen Hillingsø (f. 1967) er begge gøglere og lever under tag med hundene Darwin, Purdey og Ruby. De kogevasker sengetøjet, for alt for ofte sker det, at deres labradorer efterlader numseaftryk i linnedet. Det skal måske stoppe. Derudover tjener de til dagen og vejen og betaler hundekiks med indtægter fra film, tv, teater, bøger og foredrag.

Skabelses-beretningen

I begyndelsen var hunden, og hunden var hos Gud, og hunden var Gud.

TEKST HELLA JOOF **FOTO** SARA GALBIATI

Mange ved det ikke, men før Gud skabte mennesket, skabte han hunden. Gud følte sig ensom og ønskede en kammerat på livets landevej, som ganske vist ikke var skabt, for Gud havde endnu ikke skabt veje, for der var ikke brug for dem endnu. Men en kammerat var der brug for, og Gud skabte urhunden Canem, som er akkusativ af Canis på latin, men det var der ingen, der vidste, for sprogene var endnu ikke opfundet.

Canem lignede lidt en blanding af en labrador og en dalmatiner, men med en mere strid pels. "En hund må godt kradse lidt," sagde Gud.

Sådan levede de lykkeligt i en længere periode, men så var det, at Gud pludselig blev træt af hele tiden at have ret. Hver gang han sagde noget, slikkede Canem hans hånd og så op på Gud med kærlige gulbrune øjne og med et blik, der sagde: "Alt, hvad du er, er jeg også, og alt, hvad jeg er, er du. Vi er det samme, vi er et, og kærligheden er ubetinget. Du kan aldrig gøre noget, som vil ændre på det. Kærligheden er uendelig."

Det er det, en hund kan, og det er meget vigtigt. Men fordi Gud ikke vidste bedre, tænkte han, at det ville være godt med lidt modstand og friktion og pingpong, som det hedder nu om dage, hvor vi ikke bare går rundt og er enige i alting. Derfor ønskede Gud sig slag i bolledejen og en god diskussion og at få rystet posen.

Må man tage hunde med sig ind i himlen? Ja, naturligvis, og de kan vise rundt, for hunde kommer som bekendt fra himlen sendt af Gud.

Hvad Gud ikke vidste, var, at en tilstand uden pingpong ellers er den bedste, at vi er et, og at der ikke er nogen modstand. At der ikke er nogen modsætning. At vi er det samme.

Heldigvis sendte Gud hundene efter os mennesker for at få lidt styr på galskaben. Han gav os den frie vilje nuvel, men med hundene viste han os, hvilken vej han syntes, det ville være mest hensigtsmæssigt at gå. Det er det, der hedder nudging, og det er Gud verdensmester i. Det er ikke altid, vi vælger det rigtige, faktisk er det sjældent. Der er så meget, der frister, ting, vi gerne vil prøve af inden for krig, undertrykkelse, misbrug og selvhad. Sådan er mennesker, og det står os frit for.

Gud sendte hundene ned på jorden til menneskene. Her er en engel med på ledsaget udgang fra himlen.

Men der er en anden vej. Hundevejen. Kærlighedens vej. Følger vi den, er vi mennesker tæt på den før-paradisiske tilstand. Ja, det tætteste, vi overhovedet kommer. Dengang, der kun var kærlighed i verden.

Og Gud? Gud sidder oppe i Paradis og venter på, at vi kommer tilbage. Med Canem liggende ved Gud fader den afmægtiges højre fod. Og Canem slikker Guds hånd og logrer, og alt er godt.

At kærligheden flyder, og at vi elsker og accepterer hinanden ubetinget. Som Canem elskede Gud. Men Gud begik en fejl. Og det er helt okay, ingen er fejlfri, heller ikke Gud, så Gud tog noget rød jord og formede en mand og blæste livsånde ind i hans lunger. Ak ja. Resten kender vi, og vi skal da ellers lige love for, at Gud så fik modstand og friktion og pingpong og fik rystet posen til den store guldmedalje. Gud skabte Adam og Eva og fik sig et ordentligt slag i bolledejen. Skrig og skrål og æblerov og synd og skam og sort og hvidt og dem og os og godt og ondt. Og det har vi nu ligget og rodet med i mange, mange år.

Giv hunden en god jul

Julen kan være både farlig og meget stressende for vores firbenede venner.

Pynt "hundevenligt" op. Glaskugler, glitter og grannåle er ikke godt for hundemaven. Ligesom en ødelagt glaskugle kan give nogle grimme sår på poterne.

Lad altid stearinlys være uden for snudehøjde, en livlig hund kan nemt vælte de levende lys, og så har en hunde mave bestemt ikke godt af stearin.

Hold fast i de daglige hunderutiner.
Husk den daglige gåtur, gerne nogenlunde på samme tid som i hverdagen.

Din hund har brug for ro og hvile, er der mange gæster i løbet af julemåneden, så sørg for, at din hund får et sted, hvor der er "helle".

Det er fristende lige at forkæle hunden med lidt rester fra julebordet, men det kan ende med at være en bjørnetjeneste.

Din hund har ikke godt af godt af julemaden og den må aldrig få ben fra hverken fjerkræ eller flæskeben. Den kan få både diarré og opkastninger af det.

Du må heller aldrig give din hund chokolade, nødder, rosiner og lignende.

Køb i stedet nogle gode og sunde hundegodbidder.

Har din hund alligevel spist noget den ikke kan tåle, skal du holde øje med om den får diarré, opkastning, kramper, nedsat appetit mm.

Ved mistanke om forgiftning bør du straks søge dyrlæge.

Skal du forkæle hunden så er det meget bedre at du giver dem nogle lækre hundeguffere eller et lækket hundeben.

Det bedste du kan gøre for din hund er at vælge et foder, der opfylder hundens behov.

Kig altid på bagsiden, hvad foderet indeholder. Den ingrediens der står først er der mest af.

Vælg et foder, hvor hovedindholdet er kød, en hund er en kødspiser.

En hund bør ikke få et foder, som indeholder soja, majs, hvede, gluten.

Naturea Naturals foderet består af rigtig meget kød og grønt.

Hver variant indeholder kun protein fra en slags kød eller fisk, som gør at også hunde med sarte maver kan tåle det.

Det koster måske lidt mere, men det er alle pengene værd, din hund bliver glad og sund.

Vi ønsker alle en rigtig dejlig julemåned
Med logrende hale
Liselotte/Dogshop.dk

DOGSHOP

»Mit liv med en hund«

TEKST PERNILLE UHRBRAND **FOTO** PRIVATFOTO

Og lige pludselig blev det aktuelt, min hund, en West Higland White Terrier ved navn Fido, skulle ikke være her mere, næsten 15 år gammel. Selvom jeg prøvede med alt, hvad jeg havde at forberede mig på det, så kom sorgen stormende mig i møde. Jeg havde nærmest haft hende med mig overalt fra hun var 8 uger, og pludselig var hun væk.

Sorgen forsvandt ikke

Jeg tog en beslutning om, at jeg ikke skulle have ny hund foreløbig. Jeg havde brug for at mindes hende og finde ud af, om jeg mon gik glip af noget ved at have en hund. Jeg bor alene, så nu ville jeg mærke hverdagen uden af være afhængig af en hund. Så jeg spurtede rundt fra det ene arrangement til det arrangement uden at skulle runde mit hjem, så jeg fik mærket efter. Jeg fik pludselig en masse tid foræret i løbet af dagen, hvilket for mig var fantastisk lige der, for så kunne jeg jo nå meget mere på en dag. Og som tiden gik, fik jeg hurtigt tiden til at gå med andre ting. Min hverdag blev en anden og jeg trivedes egentlig, men ofte dukkede sorgen fortsat op, og mit behov for at have en hund at tage mig af blev større og større. Jeg insisterede dog fortsat på, at jeg nu skulle leve mit liv uden at tænke på planlægning, afhængigheden og ja alt det praktiske der er omkring en hund – og det blev lige indtil den dag, hvor jeg fandt ud af, at jeg manglede det.

Jeg savnede at have en hund, jeg kunne give kærlighed til. Jeg savnede den glæde, jeg altid blev mødt med. Jeg savnede ansvaret for en hund, ja selv afhængigheden savnede jeg. Jeg følte ikke, jeg havde brug for alt den frihed.

Kæmpede imod

Men jeg blev ved med at fortælle mine omgivelser, at tiden ikke var til det. Jeg skulle ikke havde en ny. Indtil den dag hvor jeg bliver mødt med et "hvorfor kæmper du sådan imod Pernille – tag nu og køb den hund?". Det var, som om at hele mit mindset omkring køb af hund pludselig blev drejet hele vejen rundt, og så tog jeg action på at jeg nu skulle have mig en ny hund. Og jeg havde snydt lidt.

For på det tidspunkt havde jeg faktisk allerede fundet et kuld hvalpe i Næstved. Så jeg susede afsted og mødte her min nye hund af samme race. Hun var 3 uger gammel, og jeg vidste, hun skulle hedde Rocky. I dag hvor jeg skriver denne artikel, er hun lige blevet 6 mdr. gammel.

Vores start sammen var for mig enormt følelsesladet og forvirrende. Rocky er enormt energisk og ja hun er jo en hvalp. Jeg havde blot glemt hvalpetiden med Fido. Fidos sidste år foregik jo i langsomt tempo, så skulle jeg lige omstille mig til alt det nye. Vi levede i min indgang og køkken den første uge, så hun ikke fik for mange indtryk, for det stressede hende. Vi hørte "stille musik" hele tiden den første uge for at berolige hende i de nye omgivelser, og jeg tog fri i det meste af mit arbejde, for hun havde brug for trygheden i alt det nye. Og jeg havde faktisk også brug for lige at lande sammen med hende.

Et tvungent pusterum

Som tiden er gået, har vi lært hinanden bedre og bedre at kende. Rocky er en god hund for mig i alt hendes energi. For jeg skal sætte tempoet ned sammen med hende, så fungerer hun allerbedst, når hun har brug for at være rolig. Jeg lægger mobilen fra mig, så ofte jeg kan, når jeg er sammen med hende, så hun får mit nærvær og opmærksomhed. Det giver mig et tvungent pusterum i en hverdag, hvor jeg arbejder selvstændigt som fysisk træner og dagligt møder mange mennesker.

Det store savn

Jeg har fundet ud af, at jeg har undladt mig selv forskellige ting, som jeg elsker, fordi Fido plejede at være med. Jeg var ikke så meget nede i vores store fælles gård mere og møde naboer. Jeg tog ikke til stranden for mig selv for at kigge på bølger og hoppe i havet. Jeg stoppede med at besøge de cafeer der mindede mig for meget om livet med en hund. Jeg tog ikke i Hareskoven længere og oplevede forandringen i dens farver hen over årstiderne, for det var jo ting, jeg gjorde med Fido.

Nu hvor Rocky er her, så er alle de ting igen begyndt at dukke op i mit liv. Og for pokker da, hvor har jeg savnet det. Hvor har jeg savnet at snakke om min hund med familien og vennerne. Nu griner vi, fordi Rocky er så modig og der er fart på hende. Hun gør så mange finurlige ting. Med Rocky stopper jeg jævnligt op og kommer i snak med andre mennesker, der også har hund. De små børns begejstring over at blive mødt med en venlig hund og opleve, hvordan de blomstrer op er magisk at opleve sammen med Rocky. Hun gør min hverdag til meget mere, lige fra jeg står op og til, at jeg går i seng.

Tiden med hende tager mig væk fra hverdagens fart og har gjort mit døgn "kortere", fordi jeg skal være sammen med hende. Men jeg knuse-elsker den tid og det bånd vi sammen fortsat er ved at knytte sammen. Jeg er glad for de næsten to år, der er gået imellem mine to hunde, for nu ved jeg, at det ikke blot var Fido, jeg savnede, men det var livet med en hund. Et liv der nu er sammen med Rocky.

Den glade jul skal også være dejlig for dyrene

"Hvor skal I holde jul i år?" spørger vi hinanden. Hvis der er kæledyr i familien, er det tit med til at afgøre sagen. Det sted, hvor julen skal fejres, skal nemlig også kunne rumme vores firbenede familiemedlemmer, så de både føler sig velkomne og kan slappe af på lige fod med resten af selskabet.

Det er bare ikke alle kæledyr, der er så heldige at have deres egen familie til jul. Sidste år holdt hundredvis af dyr juleaften på et af Dyrenes Beskyttelses ni internater. Intet tyder på, at der bliver færre i år. De venter stadig på at få deres eget hjem, mens vi andre giver hinanden adventsgaver, pakker julegaver ind og nærmer os den store aften med "Højt fra træets grønne top".

Hvor kommer hundene fra?

Alle hunde, der bliver indleveret på Dyrenes Beskyttelses internater, har deres helt egen historie. En bagage, der kan kræve mere eller mindre omsorg og pleje, så de både mentalt og fysisk kan blive klar til at møde en ny, kærlig familie. De kan komme fra dyreværnssager eller fra private hjem, hvor ejeren ikke længere kunne magte opgaven på grund af sygdom, skilsmisse, flytning eller et forkert valg. Når det gælder hunden Flora, var der i hvert fald meget, der var forkert. Det var bare ikke Flora, der var noget galt med.

Flora blev kasseret til fordel for en ny hund

Da Floras ejer fik en ny hundehvalp, var der ikke længere plads til hende i familien. "Brug og smid væk"-kulturen gælder åbenbart også for dyr. I hvert fald, hvis det havde stået til Floras tidligere ejer. Flora blev kasseret – ovenikøbet med den plan, at hendes kun treårige liv skulle ende hos dyrlægen. Heldigvis blev det bremset af en bekendt af familien, der ikke kunne acceptere Floras skæbne.

På grund af en presset økonomi kunne vedkommende dog ikke selv beholde Flora, og hun blev derfor indleveret på Nordjyllands Internat. Her stod man fuldstændig uforstående over for situationen. Flora var nemlig en helt almindelig, sød og velfungerende hund, som ikke fejlede det mindste.

Flora kom hjem til jul

Flora var en af de heldige, som nåede at få et nyt hjem inden jul. Hun bor nu hos en dejlig familie, hvor hun kan få lov til at være midtpunkt og blive påskønnet som den venlige og kærlige hund, hun er. Desværre er Floras historie ikke enestående. Det er hunde som hende, der lige nu sidder ude på dyreinternaterne. Nogle af dyrene venter længere end andre på at få deres sin egen familie. Det kan skyldes, at de for eksempel har brug for ekstra pleje og socialisering, inden de er klar til adoption.

Jul på dyreinternatet

På Dyrenes Beskyttelses internater holder personalet aldrig fri. Der er altid nogen til at passe dyrene, alle 365 dage om året. Også juleaften møder personalet ind, og netop på denne aften er der en helt særlig stemning, hvor der er tid til at hygge med dyrene, spise julegodter og have en dejlig aften. Her får vi et kig indenfor på Nordjyllands Internat, når kalenderen siger 24. december.

Søren Banjomus og alle de andre varmer op

Hele dagen kører julemusikken, mens medarbejderne giver sig rigtig god tid til at hygge om alle dyrene. De skal fodres, luftes, og der skal gøres rent, men de daglige rutiner foregår altid med ekstra godbidder i lommerne, når det er jul. Ud over det faste personale er der altid frivillige, der vælger at holde jul med dyrene, hvilket er en stor gevinst for alle.

Juleglæde uden filter

På selveste juleaften sker der nøjagtigt det samme på dyreinternaterne, som ude i familierne. Der er gavekaos og stor glæde. Det kan godt være, at dyr ikke ved, hvad jul er. Men når det kommer til julegaver, hersker der ingen tvivl: De skal pakkes op, og det kan kun gå for langsomt. Gaver og ekstra forkælelse af dyrene kan kun ske på grund af alle de julevenner, der donerer advents- og julegaver til dyrene ude på dyreinternaterne.

Giv dyrene en glædelig jul - også i år

Igen i år er der rigtig mange dyr, der skal holde jul på dyreinternaterne. Med en gave fra dig får de alligevel en jul, der ligner den, de skal hjem til, når de også får deres helt egen familie. Det kan være et varmt tæppe, der kan blive til en hyggelig hule. En ny sele, der kun er hundens egen. Et ekstra interessant stykke legetøj. En ekstra fristende, smagfuld godbid. Alt det, der gør julen til noget særligt. Men din støtte er også en uvurderlig håndsrækning til alle de dyr ude på dyreinternaterne, der også har brug for dyrlægehjælp, medicin og ekstra pleje. Jul eller ej.

På forhånd tak, og rigtig glædelig jul.

Klædt på til oplevelser i naturen

Skrevet af Jacob N. Masters fra Osmedkæledyr.dk

Gør din hund klar til ethvert eventyr i det fri med udstyr, der sikrer både komfort, sikkerhed og sjov. Fra beskyttende dækkener til sjovt legetøj – alt hvad du behøver for at give din hund de bedste oplevelser i naturen. Benytter du rabatkoden "Hundemagasinet" så får du 10% rabat på dit første køb hos osmedkæledyr.dk

Hundedækken

Hold din hund varm og tør på de kolde og våde gåture. Et godt dækken fra Hurtta er din hunds beskyttelse mod vejret og sikrer, at din firbenede ven kan nyde naturen året rundt.

Potesko

Beskytter poterne mod skarpe sten, varme overflader eller sne med denne lækre sko fra Walker. Ideelt til de eventyrlystne hunde, der elsker at udforske alle terræner.

Bliv set i mørket

Sikre, at din hund altid er synlig, selv når mørket falder på. En lygte fra f.eks.Orbiloc er en nødvendighed for tryghed og sikkerhed for jer begge på aftenture.

Vand og Madskål

Vand & Madskålen fra B&B er perfekt til længere ture i naturen. Let at have med i tasken og giver din hund mulighed for at holde sig hydreret samt få en bid mad, uanset hvor I er.

Essential foder

Giv din hund den næring, den behøver for at præstere sit bedste. Essential foder er skabt til at, gøre din hund er klar til alle nye eventyr – uanset om det er lange gåture, leg eller træning.

Godbidder til træning

Sørg for at belønne din hund på farten. Små, nemme godbidder er perfekte til træning og belønning undervejs.

Voks til poter

Forhindrer sprukne poter i koldt eller hårdt terræn. En potevoks fra KW beskytter og plejer poterne, så din hund kan bevæge sig ubesværet i naturen.

Vi elsker dem store og små...

Som hund og kat

TEKST STEEN BRUUN RASMUSSEN **FOTO** NADIA SEPIDI

Miss Lola & Dainty.

Lad mig med det samme slå det fast; Der er skrevet tusindvis af sider på et utal af sprog om forholdet mellem hund og kat, og der er lavet en masse forskning og et væld af undersøgelse fra kendte universiteter rundt om i Verden om det samme. I den følgende artikel har jeg ikke i sinde at lægge mig ud med disse undersøgelser og konklusioner men blot henvise til dem undervejs og så komme frem med de sjove, kærlige og tankevækkende oplevelser, min hustru og jeg har haft med vores hund og 4 katte.

Vi flyttede til Fyn – Ø'en i Midten - for 3 år siden – fra byen og ud på landet til et lille landsted. Vi ønskede fred og ro, og det fik vi – sådan rimelig da. Vi elsker dyr, så vi anskaffede os høns, ænder og geder. Fra tidligere ejer overtog vi 2 katte, og vi havde selv vores Jack Russell Terrier, Dainty – med. Hun var 8 år på det tidspunkt.

Jeg tror, at vi alle har hørt udtrykket "De er som hund og kat". Det er ikke opstået uden grund. Katte og hunde er blevet opfattet som ærkefjender fra tidernes morgen, eller i hvert fald lige siden populære tegnefilm med katte og hunde kom frem. Hvis man spørger, hvad det modsatte af hund er, vil de fleste instinktivt svare "kat". Men er hunden og katten hinandens modsætninger, eller kan de i virkeligheden sagtens enes?

Undersøgelse
Jo tidligere i livet din hund og kat møder hinanden, jo bedre.

Undersøgelser slår fast, at det bedste er, at hund og kat kommer ind i familien nogenlunde samtidigt og helst tidligt i deres liv. Dette skyldes blandt andet, at begge dyr er mere nysgerrige i den tidlige alder.

Tilbage til virkeligheden….

Nu var det jo ikke så nemt for os at få hund og kat samtidigt, så vi måtte sande, at det ikke er så nemt endda at sætte to voksne katte sammen med vores Dainty. At så de to katte i forvejen ikke var de bedste venner, gjorde det jo ikke lettere.

Den ene hunkat var meget bange for Dainty, og lige meget, hvad vi gjorde for at hjælpe processen, hjalp det ikke. Da den samtidig ikke var særlig glad for den anden kat, besluttede den, uden samtykke, at flytte over til naboen, hvor den bor den dag i dag. Vi blev meget kede af situationen, da vi virkelig godt kunne li' den, men vi måtte jo vælge! Faktisk har vi mødt den kære kat flere gange, og vi kan se, at den er rigtig glad for at slippe for Dainty… og sikkert også for den anden kat. Det vigtigste er, at den fik fred og ro.

Den anden Kat – Miss Lola – havde en helt anden dagsorden overfor Dainty. "Jeg boede her først, og du skal lære at acceptere det" kunne man se, at hun tænkte. Så når Dainty kom buldrende, gøende og lidt truende, sad Miss Lola bare og kiggede på hende. Et par gange kom de skarpe kløer frem, så Dainty lærte at holde afstand! Øhh altså næsten.

Undersøgelse
Det skal lige siges, at det er en rigtig god idé, at hund og kat ikke er tvunget til at være tæt, hvis de ikke ønsker det. Lad dem få lov at søge væk – mest katten – og hvis muligt, lad dem ha' mulighed for at vælge hvert deres sted i huset. Og vær tålmodig – lad dem vænne sig til hinanden.
Tilbage til virkeligheden…

OG det er faktisk rigtigt! Miss Lola lejede sig ind i Bryggers, og Dainty boede primært i stuen og soveværelset. Når de havde hvert deres område, gik det rigtig fint. Her 3 år senere, er de blevet de bedste venner. Der bliver tit givet et morgenknus, og de kan godt ligge i samme sofa. Og skulle det ske, og det gør det, at Dainty ikke kan styre sig og begynder at drille og gø ad Miss Lola, så vender hun sig bare om og går sin vej.

Undersøgelse
Voksen hund og killing(er)
En killing vil som regel hurtigt acceptere en hund, der er rolig og imødekommende. Sørg derfor for at have din hund i snor, hvis du er i tvivl om, hvorvidt hundens reaktion vil forskrække killingen. Sørg derudover for, at killingen let kan søge væk fra hunden.

Omvendt bør en nysgerrig killing holdes fra at overrumple eller drille hunden over længere tid. Dette kan resultere i, at hunden til sidst siger fra ved at nappe ud efter killingen. Hunden skal derfor altid have mulighed for at søge væk, og killingens opmærksomhed kan du eventuelt aflede med noget legetøj.

Tilbage til virkeligheden…
Sidste år ringede en lokal landmand og fortalte, at han havde 4 killinger liggende ude i laden. Moderen havde forladt dem, og han kunne ikke passe dem. Så selvfølgelig sagde vi ja til at tage dem med hjem. For hvem kan stå for 4 små yndige killinger, der ikke fyldte mere end en håndfuld…

Desværre mistede vi en af killingerne, da den havde gemt sig oppe under vores bil, Ja, du kan sikkert tænke dig til, hvad der skete, og det var absolut ikke en oplevelse, jeg kan anbefale til andre at gå igennem.

Nåh, men vi havde nu 3 killinger – Yara, Hanna og Løven – 3 brødre. Lige så forskellige i udseende som i væremåde.
Vi var meget spændt på, hvordan Dainty ville reagere på de 3 drenge, men det gik faktisk meget bedre end alle eksperters udtalelser (se ovenfor). Jeg tror, at en af årsagerne var, at hun nok tog dem lidt som sine egne børn samt, at hun generelt er en meget blid Jack Roussel. Hun har faktisk flere gange ladet killingerne ligge tæt på sit allerhelligste eje, Bamse, og det er der normalt ikke mange, der får lov til.

Vi har aldrig haft snor på Dainty herhjemme, og killingerne har altid haft muligheden på at søge væk. Det har selvfølgelig resulteret i, at killingerne til tider er blevet for meget for Dainty, men så har hun bare sat dem på plads. Et par gange lidt voldsomt, men så har vi været der til hurtigt at holde Dainty lidt på afstand, så de små har haft mulighed for at søge væk.

Undersøgelse
Hvorfor reagerer hund og kat sådan på hinanden?

Blandt vilde dyr er der en udpræget hakkeorden. Generelt er fødekæden almindeligvis bestemt ud fra dyrenes størrelse. Derfor er den almindelige antagelse, at det er hunden, der jager katten, fordi den oftest er større. Men i naturen findes katte i alle størrelser, nogle store som løver og tigre, nogle mindre men stadig yderst kvalificerede

De 3 brødre i sofaen.

Dainty, Yara og Bamsen.

jægerne som pantere og leoparder. Desværre virker hundens naturlige adfærd som en rød klud på en kat.

Hunde stammer fra ulve og vil af natur leve og jage i flok, og er derfor mere sociale individer end katte. De er nysgerrige, opmærksomhedssøgende og lette at begejstre. Katte derimod foretrækker at være alene og kan virke asociale, men i virkeligheden tager de sig bare bedre tid til at vurdere en situation, før de involverer sig. Så når hunden kommer styrtende med halen i vejret og uden at tænke på konsekvenserne, vil katten opfatte det som en trussel. Så stikker katten af med hunden jagende efter, og på den måde lever de begge op til deres ry, som hinandens værste fjender.

Tilbage til virkeligheden...

Lidt afkortet kan man vel konkludere, at hunden er et flokdyr, som i de fleste tilfælde bare kaster sig ud i et nyt bekendtskab uden egentlig at tænke over konsekvenserne. Man kan måske spore en vis spontanitet og naivitet i dens opførsel. Katten derimod er ikke nødvendigvis asocial, men den er mere påpasselig ikke bare at involvere sig for hurtigt for derefter at komme til skade. Man kan måske sammenligne deres adfærd med os mennesker, når vi mødes. Der opfører vi os også meget forskelligt i starten. Nogle kommer drønede ind ad døren på første date, mens andre holder afstand for ikke at blive overrumplet. MEN det skal jeg ikke gøre mig klog på. Vi er jo også, et eller andet sted, dyr...

Samarbejde eller naivitet??

Jeg vil nødig tale negativt om Dainty's IQ, men nogle gange kan hun godt være lidt naiv. Når hun får færden af en mus, muldvarp eller andet gravende dyr, går hun fuldstændig amok. Hun lukker sig inde i sin egen verden, og hun er slet ikke til at komme i nærheden af. Hun graver og graver og graver, indtil hun er helt sort af skidt (se billede). I visse tilfælde kan hun grave i flere timer – mange huller. Hun har flere gange undermineret hele vores skur nede i haven.

Hendes problem er, at hun med alderen ikke er hurtig nok til at få fat i musen eller muldvarpen. Hun graver en masse af gangene op, men den undviger som regel ud ad bagindgangen, og hvem står der på den anden side af skuret og venter? – det gør en af kattene selvfølgelig. Så den napper det stakkels dyr, og Dainty får ingenting. Samarbejde eller naivitet? Det er ikke til at sige. Nogen vil måske sige; Den kloge narrer den mindre kloge.

Igen kan man vel drage sammenligning til os mennesker. Det er ikke altid dem, der arbejder hårdest, der får gevinsten!!! MEN det skal jeg ikke gøre mig klog på.

Dainty tager revanche i køkkenet

Til gengæld er rollerne vendt rundt, når der skal spises i køkkenet. Her bruger kattene mange gange ekstra tid for at lugte til maden og sikre sig, at det ikke er noget farligt, de skal spise. Hanna bruger meget tid på at ryste tørmaden for at sikre sig, at den ikke er levende. Og alle disse undersøgelser og forberedelser er lige den tid, Dainty skal bruge til at snuppe maden. Hun lugter ultrakort tid, og vupti – væk er det!!

Så her er vi nødt til at adskille tropperne, for ellers er det kun Dainty, der får mad. Det vil sikkert passe hende glimrende, men både kattene og vægten siger stop

Hvorfor hedder det en kattelem?

Ja, det korte svar kender jeg godt, men hos os kunne det lige så godt hedde en hundelem! Vi har en lem ind til vores fyrrum, og derinde er der kattemad. De 3 brødre kan godt bruge lemmen, men Miss Lola nægter. For hende er den og den anden lem i vores hoveddør ikke eksisterende. Hun kigger op på os og ligesom spørger; Åbner I snart døren, så jeg kan komme ind og spise. Hun er for fin til at bruge det "lille" hul i døren. For Dainty var det anderledes i starten. Hun forstod ikke, at lemmen kun var til kattene, så hun fik kroppen bugseret igennem hullet og ind til maden. Når vi prøvede at forklare hende, at det var en kattelem, så var det lige som, at hun tænkte; Hvor står det, at den kun er til katte? Vi var nødt til at sætte et lille bræt på bagsiden af lemmen, så der kun var plads til KATTE. Det lykkedes, og Dainty begyndte at tabe sig.

Vi kan faktisk godt dele...
altså nogle gange

Ja, det var lidt om de dejlige oplevelser, vi har haft sammen med vores kære dyrebørn. Man bliver jo totalt afhængig af samværet med dyrene, mest på den positive måde, men selvfølgelig kan det også være krævende. Nok mest med Dainty i vores tilfælde. Hun har i mange år ikke været alene hjemme, og det svier til os i dag. Vi kan ikke tage nogen steder uden hende. Skal vi noget bare nogle timer, må vi tage hende med. Mht. Miss Lola, Hanna, Yara og Løven, er afhængigheden ikke helt så stor. Til gengæld får vi den omvendte følelse, når drengene beslutter sig for at tage på tur. Vi har mange gange oplevet at være meget nervøse for, om der nu er sket dem noget. Men gudskelov er de altid vendt tilbage, selv om der nogle gange har gået op til 7 dage, før de er kommet hjem fra "date", jagt eller hvor, de nu har været.

Vi kan jo blive med at komme med fortællinger og erfaringer om forholdet til vores hund og katte. Konklusionen må være, at vi aldrig har fortrudt at bringe hund og katte sammen. Det har været og er sjovt, hårdt, kærligt, belærende, berigende og en kæmpe oplevelse, som vi aldrig vil være foruden!!!!

ÆV – musen slap væk

SMS
FAMILIE
TIL **1474**
Støt med 50 kr.

DYRENES
BESKYTTELSE

GLÆD DE DYR, DER IKKE HAR ET HJEM TIL JUL

Der er mange kæledyr, som ikke har et hjem til jul. De når ikke at møde deres nye familie, inden juletræet bliver tændt.

Vil du glæde de hunde, katte og andre kæledyr, der skal holde jul på et af Dyrenes Beskyttelses internater? Så giv dyrene en julegave.

Sms FAMILIE til 1474, så giver du 50 kr. Som tak får du en sød video af en hund, kat eller kanin, der ivrigt pakker sin gave op.

Scan QR-koden for at støtte via MobilePay.